

MAGJER

MOJ PUT

dar

15,00

1.22

Handwritten signature, possibly reading "K. H. ...".

SVEUČILIŠTE 22
JOSIPA JURJA STROSSMAYERA
U OSIJEKU

GRADSKA I SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA
OSIJEK

Broj inventara: 381.479

Signature: 886.2-1

GRADSKA I SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA
OSIJEK

871330884

MOJ PUT...

Moj put je duga, nepregledna staza,
Krivuda plaho alejom platana
I čas se diže vita i tanana,
Čas pada u dubine tamnog jaza.

Moj put je meko baršunasto tkanje,
Po koji čvor il' šljunak oštri tu je
Što čeka petu. Oštrac njegov ruje
Majčicu zemlju. Boli svakidanje.

Dan u dan lutam bez glasa i jeka...
Za tragom mojim kroči osmijeh s neba,
A grdna hala — čini mi se — vreba
I približuje mi se iz daleka.

Nestrpljiv čekam kad će oba stati
I tko će kog da prije stazom sretne,
Da l' hoće smiješak s modrine plavetne
Il' hala dobit' boj, ah, tko će znati?!

I trudan rad bih sklonut se ma kuda,
Sâm u se za vijek u beskraj zatomit,
Pa suze lijevati i sve sam ih popiti
I ne znati za svijet — ništavila luda.

Al u to drugi glas mi duši tepa,
Što klikće s puta baršunasta tkanja
U slatkom guku čarobnijeh sanja
Uz gusle zvučne i sred žića lijepa.

Sad tako vatre megju dvije vrludam.
Kud poći!? Težak izbor. Srvan dugu
Tad zgledam stazu — nerazdružnu drugu —
I gazim šljunak, baršun i ... krivudam.

SUTON

Ko purpur svijetlo s neba
Ispija dana snagu,
A mladić snena gleda
Na svoju čeka dragu.

U duši davno nosi
Njezinu sliku mladu,
I život mu je pjesma
U prijegoru i radu.

Kraj drvoreda čeka,
Žila mu igra svaka;
Puteljkom ko da mili
Nit prva tame, mraka.

I zaljuljale krošnje,
Džbun i slabašne grane,
Zatreptilo je lišće
Ko slatko spominjanje.

Zadrhtao i mladac
I grud na grudi plamna,
A sjena dobrog starca
Zakrilila ih tamna...

MJESEČINI*

Mjesečino, mjesečino,
Svilna, lagana,
Moja draga kruto sniva
Slatka, slagjana.

Posmijeh s lica, usne rujne
Lako titraju,
A tišinom svjetli traci
Grud joj draškaju.

Mjesečino, gasni, blijedi,
Zastri oka gled,
Jer u sreći tvojoj gledam
Svog života led...

---

* Uglazbio prof. Josip Canić.

NE PITAJ...

Ne pitaj, zašto ušao sam u se
Daleko, tiho od svijeta
Pun čežnja, nāda i što će sve doći
Životne zbilje sa leta.

Ne pitaj, draga; bašta je moja
Cvijećem puna i s neba
Plavetna sunce svijetli i grije,
Daje, što duši mi treba.

I srce, ono ljubiti što znade,
Otvora samo se Tebi,
Pa ako suza i lio sam dosta,
Mijenjalo s nikim se ne bi.

Ne pitaj, zašto ušao sam u se
Daleko, tiho od svijeta,
Sve, kad je moje ljubavi u Tvojoj —
Život gdje buji i cvjeta...

ŽELJA

Grančica jorgova
Svilenim laticama
Niz lice jedro vitla
Ćuperak zlatnih prama.

U igri draška usne
Prepune sladak - slada
I tajnom lasti nijemo
Dragoj na rumen pada.

Kraj bašte miso leti
Sa čežnjom vedrog dana:
Ah, da sam na čas barem
Grančica jorgovana!

PITANJE

Kasno jesenje več
Šulja se kraj našeg stana,
Vlaga i velo magle
Dršće vrh prozebljih grana.

Ti si kraj mene sjela,
Lice ti saneno gori,
Oko nas dječija sigra
Obijesnim gukom žamori.

Budno zagledam vrevu
Pa zapitkivam: Je l' zbilja
Ili to mašta vruća
U san je čarobni svila?

Zebnjom odgovor čekam
Naslonjen o tebi, draga,
A to sve jače ključa
Život sred domaćeg praga.

Topli tvoj smiješak priču
I čežnju krijepi i gali...
— — Skrušene duše onda,
Da moli za Tebe, znaš li?!

INTIMNA SLIČICA

Donio sam listak požučeli, sveli,
Na ogranku drhće u toploj mi ruci,
Pa da pričam kako jesen kasna došla,
Vjetrom huji, jeca u samrtnoj mucu.

Gle: kroz maglen veo rašlje strše s krošnjâ,
A ozeblo pruće klonulo i drijema;
Kroz okna su naša traci zadnji pali
I na ležaj svježi suton sanju sprema.

Povlači se lijeno i oteže satom —
Htio bi da drijema pustim polumrakom,
Na ležaju našem. Al s ognjišta sijeвне
Prva iskra topla prvim jasnim trakom...

Pucketa i svijetli plamen novim sjajem,
Ko da tamnu izbu oživjeti želi.
Ćute naša djeca, da se sumrak krade,
Pa na krila naša mekana su sjeli.

Zasjeli mališi — angjelčići vedri,
S posmjehom na ust'ma, u srcu i duši;
Vidi im se proljet u prvom je cvatu,
A daleko zima, što ništi i ruši.

I tek što sam htio kazivat im priču
O smrznutoj grani s požućelim listom,
Već im san je sputo utrugjene vjegie —
Ljepšu priču svojim dočaro im kistom.

Tako nas sad dvoje ostali smo sami.
Dragam Tvoju ruku i topli dah ćutim,
Pa gdje treba da Ti priču svoju kažem,
U prelesti san nas obavija. Slutim:

Tanke niti prede i ko baršun da je,
Grud tvoja otaplja s granja inje ledno;
Nov se život budi, propupili pupi,
A nas dvoje sretno tek smo biće... jedno.

PRIČA

Ljetno veče. Muk i tišina ko svila
Kroz prozorno okno drhturi sumrakom.
Osjećam nada mnom mašta san je svila
I došla si mlada mjesečevim trakom.

Ćutim: ruka nježna grud mi obavila
I nosi me... nosi baršunastim zrakom
U čarobno carstvo na lepetu krila,
Gdje se polje šari crvenim sa makom.

Čas dva i ja tonem u tajnoj slatkoći
Pratilicom a na mekim pahuljama.
Ne znam je l' pō puta i kuda ću poći,

Ne znam što je bilo i što ima doći.
Tek ponoć kad sašla: oko mene tama,
A nad tobom nebo zlatnim sa zvijezdama.

PROLJETNI PRVI DAN...

Proljetni prvi dan,
A sneni kraj se budi
Pun tajanstvene sjete.
Gle: Draga, rascvjetan
Pup procvao u grudi
I maleno sam dijete.

Prpošno gledam svijet,
I san me mladi, krijepi
Sred zagrljaja tvoga,
Gdje najradije bih mrijet
Uz pjev zrijući lijepi —
Modrinu Neba svoga...

DAN

Baš kad je ponoć tukla
U sanljivome mraku:
Uzdahnule su zvijezde
Na mjesečevom traku.

Sjaj njihov zadrhtao
I blijedio sve više,
Dok vaselenom život
Uz šapat priču niše.

Djevica nježna, vedra,
A obavita velom,
Tišinu snenu kida
Koracajući selom.

Odovod hitro kreće
Staroputinom, drumom,
Mirisnim lugom cvjetnim
I tajnovitom šumom.

Pa kad joj korak pao
Na meku poljem rosu:
Razgalila je grūdi
I sa njih sjaj svoj prosu...

MIGNON

Ne plači, slatka Mignon,
Suze su tvoje zlate,
Za tobom život čeka
Sanja pun i pozlate.

Ne plači, slatka Mignon,
Ljubav dolazi sama:
Kô uzdah topli dah joj
Prši u pahuljama.

Ne plači, slatka Mignon,
Smij mi se, smij se glasno;
Zatomi bol u srcu —
Htijenje uguši strasno.

Ne plači, slatka Mignon,
Ljepušno lice kaži,
Gdje pupolj niče prvi
Osmijeha pun i draži.

Ne plači, slatka Mignon,
Vedra mi budi, mlada,
Jer život doći će novi
Sanja pun i naslada.

A onda — bude l' kob zla —
Sreću da Usud sori:
Zaplači, slatka Mignon,
I svijet svoj... sve: razori!

NOĆ

Snene su oči joj vlažne,
U licu je bôna i blijeda;
Posmijehom gorkim na usnam
Prošla tik drvoreda.

Baršun kô mekani cvijet
Velike a tamne krune
Mirisne resi joj grudi —
Pupoljke nježne i pune.

Sumorni pogled njen pao
Polju po tamnom i pustom;
Izgubljen bludi i traži
Svjetli trak mraku po gustom.

Onda kad i zadnja zraka
Večernja za brda pala,
S lića joj ledena suza —
Posmijeh uz trpak — zasjala.

Pružila punane ruke
Razbludno, podatno, tio
I svijetom barjak se njezin
Tkiva od crnoga vio...

EROTIKA

Daj mi kaži, Milovana,
Moj najljepši cvijete,
Za čim srce meko čezne,
Kud Ti misli lete?

Daj mi kaži, što Ti grudi
Kō talas se dižu,
Kada laki uzdrhtaji
Snove vedre nižu?

Il' kad usna pruža usni
Cjelov topli, dugi,
I Ti čekaš u prelesti
Cjelov žarči, drugi.

Daj, kaži mi, kako Ti je
I što duša ćuti,
Hoće l' cvijet vazda cvasti
Il zna i svenuti?!

To mi reci, to mi kaži,
Bršljane moj viti,
Pa ma i sam otrov moro
Sa dna čaše piti...

ŽUDNJA

U sumraku dana sred otajne sjete,
Kad se krade prva mjesečeva traka;
U sumraku dana i svilenog mraka,
Kada sanje lake vaselenom lete:

Tebe moja pjesma i traži i želi
Kao proljet sunce, kao rosa cvijet,
Kao rana melem, mladost život, svijet,
Gdje sjaj cakli sreće i ljljani bijeli.

I onda sam dijete, čedo zemlje sretno,
Što rukama hvata zrake svijetla zlatne,
Svemirske dubine, tajne nedohvatne
I da imam krila ja bih letno... letno.

NE PITAJ...

Ne pitaj gdje boli i kud miso lijeće,
Zašto zamrznuta rijeka ne teče,
I gdje proljet cvala, zimsko cvijeće cvati.

Kraj džbunova niskih, prozeble paprati
Uvila se tuga, mrtvi san je pao
I vjetar na deblu grane zavitlao.

Ne pitaj gdje boli i zašto sam plako,
Kad u duši svoj sam davni svijet tako,
Gdje ko zefir drhće i trese se lako :

Cvijet i travka svaka, kâm i krhko stijenje,
A plamićak slabi tek što s' ne ugasi
I kupa prelije puna sva talasi...

Ne pitaj me zato kuda oči snene
U dalj mutno kruže i misli se roje,
Kad si, milovana, Ti: nebište... moje.

U POZNO DOBA

Ne giblje se grana mrazom ofurena,
Ni uvehlo lišće zemljom razasuto;
Igličasto inje zimnji dah je sputo —
Uz vjetrića šapat noć silazi snena.

Daleko iz luga trag vela se dijeli,
Ko utvare vuku podobe se tiho;
U san čvrsti mrak je život sav zanjihio,
A prekrio sve je sniježan pokrov bijeli.

Uto zvek je čudan tiho zazvonio,
Kao kucaj zvona srebrnog se čulo;
Bit će da se ptiče iza sna trgnulo,
Il ljubavi glas je čas njen navijestio...

PISMO

Prvi suton pao i po talu kliže,
Uvlači se tiho u rovove mračne;
Sa dalekog polja prasak bojne puške
Vijuga na pozdrav kroz sjene oblačne.

Slušam: zemlja spava, a oružje svjetlo
I cakli i iskri ko oči u zmiје,
Što se krade tajno, da zaskoči vitko,
Trebа l' oboriti gladne haramije.

Na mom stola svijetlo slabo žmirka, tinja,
Vosak meki puza, topi se i masti
Komad bijel-papira. O Ti, draga, da l' ću
K Tebi opet doći, u naručaj pasti,

Pa da ljubim obraz, kukinjaste oči,
Puten vrat ko sedef, što bljeska u mraku,
Tople, meke grudi, što dršću od čežnje,
Kad na prsa moja privinem Te laku?

Sjećaš li se naših, za večeri duge,
Vrućih razgovora, slatkih obećanja,
Onog vatre punog stiskaja i čvrstog
Zagrljaja? Našla nas je svijetlost danja,

A mi još u riječi. Ove teku... teku,
Nikad kraja, nikad dosta poljubaca.
A sad?! Evo suza ova na papiru
Vjernu ljubav preda Tvoje noge baca.

I ja skrušen molim, da me čekaš, mlada,
Zaklinjem Te prošlih uspomena noći,
Jer kad puška zadnja zagrmi, zatrese —
U Tvoj dom ću po Te, nebo moje doći.

Doći ću kô vitez, sa junačkom dušom,
Da Te čuvam, branim i zavazda snubim
Toplom krvi, što zna snašat led i vatru,
Pa i prolit mamen kad vječno uzljubim...

LJETO

Pružilo se polje i staza kraj drumu,
Sa džbunom i travom ofurena drijema,
A lakom na vjetru drhće mlada šuma
I u hladu gustom mekan ležaj sprema.

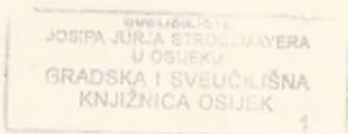
Plavo nebo titra, smiješi se kroz granje
Gdje je pauk mrežu sapleo i straži,
Sitnom zračnom svijetu da pomuti sanje.
Moja miso Tebe u tom času traži.

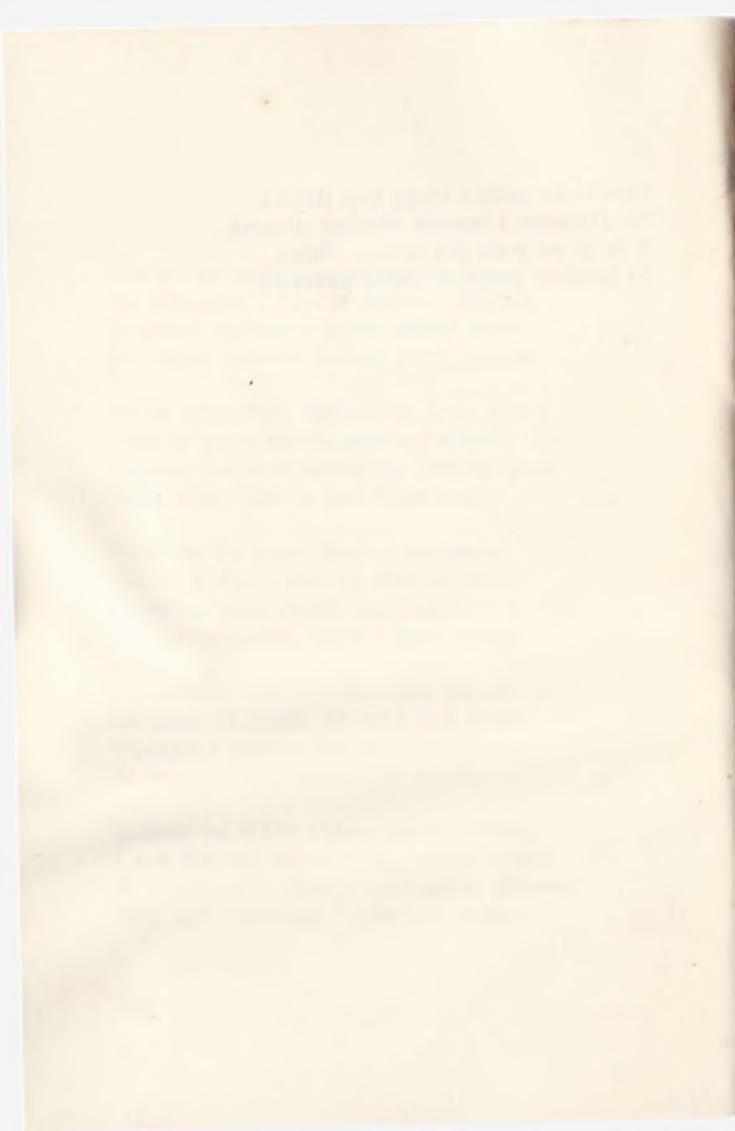
Traži mi Te miso, Ružo raspupana,
Što se stidno kriješ za dječice troje,
Zagrljaje tople čekaš nasmijana —
Čas ašika mekih, svijet i nebo svoje.

I ja brzam. Stazu, krivudastu što se
Uz polje protegla, ko lepir kud lijeće,
Vijugam i kružim što me noge nose,
Al ona se dulji, kraju stići ne će.

Cvijeće po ledini putem gazim mamem
I sve što već smeta sreći, ne bi l' tako
Raj svoj našo davni i spokojstva znamen,
Kog sam željkovao i kleo i... plako.

Pružilo se polje i staza kraj druma,
Sa džbunom i travom ofurena drijema,
A ja ni po puta prevalio ... Šuma
Sa ležajem praznim utihla posvema.

SADRŽAJ

MOJ PUT	7
SUTON	9
MJESEČINI	10
NE PITAJ	11
JUTRO	12
ŽELJA	14
PITANJE	15
INTIMNA SLIČICA	16
PRIČA	18
PROLJETNI PRVI DAN	19
DAN	20
MIGNON	21
NOĆ	23
EROTIKA	24
ŽUDNJA	25
NE PITAJ	26
U POZNO DOBA	27
PISMO	28
LJETO	30

IZDAVAČ

1	.....	1891
2	.....	1892
3	.....	1893
4	.....	1894
5	.....	1895
6	.....	1896
7	.....	1897
8	.....	1898
9	.....	1899
10	.....	1900
11	.....	1901
12	.....	1902
13	.....	1903
14	.....	1904
15	.....	1905
16	.....	1906
17	.....	1907
18	.....	1908
19	.....	1909
20	.....	1910
21	.....	1911
22	.....	1912
23	.....	1913
24	.....	1914
25	.....	1915
26	.....	1916
27	.....	1917
28	.....	1918
29	.....	1919
30	.....	1920

NASLOVNI LIST CRTAO PROF. SAŠA ŠANTEL (PAZIN)
TISAK I KLIŠEJI KRALJEVSKE ZEMALJSKE TISKARE
U ZAGREBU

RUDOLFO FRANJIN MAGJER

LIRIKA

- PORIVI, prva knjiga pjesama. 1905.
PORIVI, druga knjiga pjesama. S predgovorom dra. I. Krnica
1907.*
PORIVI, druga knjiga pjesama u drugom izdanju. 1909.
NOVI ZVUCI, treća knjiga pjesama. 1909.*
NOVI ZVUCI, treća knjiga pjesama u drugom izdanju. S pred-
govorom F. Ž. Milera. 1912.*
NOVI ZVUCI, treća knjiga pjesama u trećem izdanju. S pred-
govorom F. Ž. Milera i dra. J. Tominšeka. 1912.*
MOJ PUT, četvrta knjiga pjesama. 1917.

ŠKICE I NOVELE

- ZAPISCI SA SELA, iz života hrvatskog seljaka u Slavoniji.
S predgovorom dra. F. Ilešića. 1907.*
SA SLAVONSKE RAVNI, 1913.*
IZ NAŠIH SELA, 1913.*
CRVENI KRIŽ i drugi zapisci sa sela uoči rata. 1915.*

PREVEDENA DJELA

- OBRAZKY ZE SLAVONSKE VESNICE. Zčestil Jaroslav
Janko — Jan Koch (v Brne, 1911.)
Z WIEJSKIEJ ZAGRODY. Przelozyl dr. Jan Magiera (Kra-
k6w, 1912.)
DORFGESCHICHTEN. Uebersetzt von Marie Horvath - Pethö
(Wien - Leipzig, 1913.)
SLAVICE. Kytica uvitá z povidek, báji, bajek a ličení. Pře-
ložil Adolf Šustr (Chrudimi, 1910.)

ZVJEZDICOM OZNAČENE KNJIGE RASPAČANE SU

886.2-1

MAG

m